

Ženy jako protiprávně držené zvíře. Norsko a Islám

- CZ24 News | 16. září 2021

NORSKO: Připadáte si jako protiprávně držené zvíře? Podobně se mohou cítit některé ženy nejen v Norsku. Boj o svobodu není vyhrán, nýbrž veden dnes a denně.

Mohou být nesvobodné a nosí to nedobrovolně proto, že je to očekáváno těmi autoritami, vůči nimž jsou nejvíce loajální, více než zemi, kde v současnosti žijí. Christian Tybring-Gjedde, norský politik za Pokrokovou stranu (Fremskrittspartiet) nabídl 15leté dívce, jež navštívila předvolební stánek strany v hidžábu, aby si jej jako důkaz ochoty k svobodě sundala. Sama tvrdila, že jeho nošení je dobrovolné, současně je podle Koránu povinné. Politik namítl, že jde výhradně o ustupování a podřizování se nátlaku rodiny a komunity, jež za dotyčné ženy vybírají.

V Norsku panuje dost běžná představa, že hidžáb ani další odhalující kusy oblečení sem nepatří. I současná norská premiérka kdysi prohlásila „v Norsku si odkrýváme své tváře“. Je nejrozšířenějším ženy utlačujícím kusem prádla na světě. Kudy se šíří, tudy se šíří i nesvoboda. Torpéduje přátelský a svobodný setkání obou pohlaví, nezletilé sexualizuje a všechny dělí na pravověrce a špatné a hříšné bezvěrce.

V Norsku, zejména v Oslu a dalších velkoměstech, najdete holčičky oblečené do hidžábu, ovšem málokomu již to připadá zvláštní, natož aby to nebylo v pořádku, neboť bez hidžábu by byly „lehkými ženami“. Ženy v hidžábu se dokonce „zabydly“ v norských obecních a městských radách, dokonce v norském parlamentu. Dokonce se najde několik horlivých samozvaných bojovnic za vlastní špatnou kulturu oblečených do svobodu odebírajících oděvů. Zato jiní si v televizi či novinách ze strachu ze msty rodičů či dalších příbuzných netroufnou ukázat svou tvář. Paralelně totiž probíhá mrzačící ženská obřízka, bestiality jako útoky kyselinou, dětské prostitutky, vraždy za nevhodné zamilování a výběr partnerů.

První fáze: okouzlení. Druhá fáze: postupné ovládnutí. Třetí fáze: bez možnosti návratu. Vytrhnout je nebezpečné. Muslimští muži budou ve vztahu čím dál přísnější. Norky, jež se zamilují do muslimských chlapců, si mohou myslet, že „on není takový“. A může to být pravda. Jenže on sám k výběru partnerky nemá tolik co říct. Byť může být vzájemná láska, tak bývá, že dokud nepřijde zpráva, anebo spíše příkaz, o tom, že se mají oženit, tak si muslimští muži hrají s etnickými Norkami. Než se ožení se sestřenicemi, jež jim vybrali jejich rodiče, a pak si své partnerky tedy ohlírají. Dokud nezasáhne rodina, tak může vše dopadnout dobře.

Problémy vznikají také tehdy, bude-li chtít vztah ukončit žena. Takové pak bývají žárlivě pronásledovány chlapci z té kultury, jež se na západní holky dívá jako na děvky. Některé Norky, jež měly za partnera muslima, si museli uzavřít dohodu s někým, koho znali jinde v Norsku, aby mohli u nich bydlet tajně poté, co vztah ukončily. Anebo žít pod novou identitou. A ve chvíli, kdy ho ukončily, tak se postaraly, aby nebyly s partnerem samy ani s ním a jeho přáteli z jejich kultury, nýbrž, aby byli u toho přítomní přátelé norské či dalších západních kultur, jež se dívky dokázaly zastat a chránit ji před ním.

Zato chlapci jsou považováni za otroky systému, kde jim nezbyvá než udělat to, co káže rodina. Podle islámu patří děti otci, a postupně je dost západních žen, jež zůstaly bez svých dětí poté, co byly uneseny do otcovy země.

Problémy s muslimskou kulturou nevznikly jen tak z ničeho. My, jež jsme ve styku s

nemuslimy v muslimské zemi víme, že to, s čím musí žít, bychom nedopřávali nikomu. Jestli nebudeme brzy vstřebávat co je za dveřmi, pak to budou naši potomci, jež budou žít za podobných poměrů. A my, jež před tím vším varujeme, my jsme za všech okolností špatní a nějakými ubohými oběťmi vlastních předsudků.

Policie je nucená uchovávat pasy mladých muslimek, jinak by je jejich rodiny nutily jet do zemí původu, kde by je přiměly k nuceným sňatkům s jejich bratranci či jinými příbuznými. Stále běžnější sociální kontrola (také nazývána domácí vězení), ponižování žen a domácí násilí a fakt, že se v takovém Oslu čeká tři měsíce, než můžete nahlásit třeba znásilnění, vede k tomu, že si to mnozí lidé rozmyslí. Podle norských masmédií jsou norská krizová centra přetížena ženami a dětmi muslimských rodin a je stále více těch, jež jsou nucené z obav o holý život mít tajnou adresu.

Cemal Knudsen Yucel, představitel organizace Ex Muslims of Norway, míní, že hidžáb je vnucovaný a utiskující islamistický stejnokroj, jenž ukrádá svobodu milionům žen a činí z nich sexuální objekt. Miliony žen jsou bity, osočovány, trestány a zabíjeny kvůli tomu, že si sundávají hidžáb či že ho nosí špatně. Zatímco miliony žen v islámském světě žijí pod terorem hidžábu, tak se v některých norských institucích jako např. v norské televizi takřka stal jedním ze symbolů norské kultury. Podle Yucela vede cesta k islamizaci západní společnosti jako té norské skrze propagaci a «zneškodňování» hidžábu. Nejtragičtější na tom je fakt, že se všichni, jež žili pod tímto brutálním náboženstvím, musí spolufinancovat toto šílenství, a to i v Norsku. Pro ně je neuvěřitelně smutné být svědkem toho, jak se Norsko podílí na maření životů a svobody dívek a žen, jež musí žít pod náboženstvím patriarchálního muže dokonce i zde v Norsku. Co kdyby byli obhájci hidžábu v západních společnostech nuceni, aby ze solidarity se svými muslimskými spoluobčankami oblékly do těchto oděvů?

Pozice (od vikinských dob) svobodné, samostatné ženy v zemi, kde je ohrožována kulturou cti, jež je rozšířena mezi muslimy. Pro mnoho muslimských mužů i žen je zcela v pořádku a správné nakládat jinak s ženami, než s muži a ta jen proto, že jsou to ženy. Jménem cti páchají násilí, odmítají podávat ruku ženám, nutí své dcery, aby od útlého dětství nosily hidžáb, či burku. Přesto jsou to paradoxně zejména ženy, jež vítají nekonečnou karavanu migrantů...

Kultury nezměníte. Leckdo se o to pokoušel, leč narazil. Zajímavé je to, že to jsou lidé, jež prý vyznávají liberální hodnoty, vč. zrovnoprávnění žen, jež prosazují příjem stále více osob z na Evropu zastaralé islamistické kultury, jež neprošla sexuální revolucí a pro niž je pověst dívek a žen důležitější než jejich svoboda. Usazuje se čím více lidí, jež si přejí zcela jinou společnost, resp. nejsou schopní a/nebo ochotní být součástí civilizované společnosti a dovoluujeme jim, aby zneužívali to nejposvátnější, co máme: víru v člověka.

Pokud by norští rodiče svým dcerám dělali totéž, pak by bylo více těch, jež by bylo schopných pochopit, nakolik jsou to groteskní zásahy. Tím, že se to zametá pod kobereček a dovoluje, aby se to dělo naplno, dáváme najevo, že mají menší hodnotu než etnické Norky. Zlý kulturní relativismus kazí mnoho životů: Vítejte, zotročování a mučení.

Norky na to asi kolektivně pozapomněli, či spíše pro vlastní pohodlí před tím zavírají oči, ovšem v 70. letech v demonstracích a protestech odhodili šátky a podprsenky. Proč nechápou, co obnáší nošení hidžábu a podobných muslimských oblečků? Kdy se v Mezinárodní den žen objeví první banne či plakát s nápisem «Pryč s hidžábem»?

Autor: Yngvar Brenna